

DE PROFUNDIS
("FRA DET DYBE...")

*Musikdramatisk forestilling
for
Sanger og Lydspor*

Svend Hvidtfelt Nielsen
2008-09

efter novellen "De Profundis" af Henry Kuttner

Dur. 45 min.

De Profundis (Fra Det Dybe..)

**Libretto, Sangstemme og Lydspor er udarbejdet af Svend Hvidtfelt Nielsen.
Skrevet på opfordring af Niels Pihl til Niels Pihl.**

Lydsporet er lavet i Pro Tools vers. 7.3, og følger med som en CD, der sættes i gang ved forestillingens begyndelse.

De Profundis er på samme tid en meget stram og en meget fri forestilling. Stram er den, fordi den samlede længde er defineret 100 % af CD'en. Ligeledes er dramaturgi og de overordnede timinger uforanderlige.

Til gengæld er der næsten fuldstændig frihed for timing i detaljen. I librettoen står med kursiv flere steder tidsangivelser og beskrivelse af hændelser på lydsporet, som man kan orientere sig efter. Disse skal imidlertid kun følges præcist såfremt de står angivet med fed skrift. Alle andre kan man tage lettere på. Er man ikke nået frem i teksten til pågældende punkt, betyder det blot at tempoet i det følgende skal strammes lidt, eller at evt. pauser skal forkortes.

Teksten veksler mellem tale og sang. Al sang er angivet i basnøgle. Noderne angiver dog først og fremmest melodiske bevægelser, der kan synges også ud fra andre toner end de angivne. Kun få steder er lydsporets akkompagnement så tonalt fikseret, at tonehøjden bør følges. I disse passager er akkompagnementstonehøjderne angivet i et selvstændigt system under sangstemmen.

Rytmen i nodebevægelserne bør i det store og hele følges. Dog er der mulighed for udstrakt brug af rubato, stretto og fermater. I noder uden taktstreger kan alle pauser mellem to udsagn kan forlænges ad libitum (så længe det hele går op til sidst..).

Denne frihed er flere steder illustreret ved, at de melodiske fraser er klippet ud fra hinanden, som små enkeltstående begivenheder.

Taktstreger indikerer et tættere rytmisk samspil mellem sanger og lydspor.

Udover sig selv, skal den optrædende også lægge stemme til/agere sine hallucinationer, De Besøgende og Doktoren.

Librettoen/Stemmen er inddelt i en I. Del, en II. Del og en Coda. Disse inddelinger skal ikke markeres i forestillingen udover de pauser, der i forvejen er indkomponeret i lydsporet.

Novellen "De Profundis" stammer fra novellesamlingen "Ahead of Time" fra 1953 (Ballantine Books) og blev foreslået af Niels Pihl.

En mand prøver at forklare og overbevise sit publikum om at han har været hjemsogt af væsner fra andre verdner/dimensioner. Der er både "De Besøgende" og "Skyen". Problemet er dog, at manden/(kvinden) er dybt sindssyg og som sindssyg i forvejen hallucinerer voldsomt.

Det er i hvert fald det ene problem....

Gennem forestillingen føres vi igennem hans lidelser og får bl.a. indblik i den udsigelige ensomhed, der kommer når man er udelukket fra den normale verden af sit sind.

Svend Hvidtfelt Nielsen, Juni 2009

DE PROFUNDIS (FRA DET DYBE...)

(Hvor intet andet er angivet er tidsangivelserne [i firkantede klammer] kun tilnærmelsesvist korrekt placeret i forhold til teksten. Særlige timingssteder er angivet med **fed** skrift.)

I. Del

(Første Klik – PC-sporet tændes)

Det kan nogen gange være svært.
At forklare sig, fortælle, kommunikere..
Der kan være problemer

([10" - 12"]): en lyd)

Problemer....

([16"]): Andet klik)

Som når noget ikke *kan* fortælles
Når det er for usandsynligt,
Utroværdigt
Umuligt

Og for mig er der yderligere den komplikation

at jeg er sindsyg

(Al musik er noteret i basnøgle)



Sind - syg!

([27"-32"] lyd + [31"] klik,klik,klik)

Gak, gak!

Spærret af fra omverdenen af mit eget hoved

Men på den anden side

Det er man nødt til at være.

Ellers sker det ikke.

Og det er jo et problem...

For hvordan skal jeg ku' forklare det,

altså



Hvilke ord kan jeg bruge ?

([48"]: klikrumklang)

Hvordan kan jeg fortælle det så I kan forstå det?

Ja,



GAK

([58"] højlyd som breder sig frem til klikgruppe [1.16"])

Selv forstår jeg det dårligt nok.

Det er kun når jeg er bare halvvejs klar i hovedet at jeg ved det

Og når jeg ikke er det

Ja, så er alting bare et stort sort helvede,

Et stort sort hvirvlende helvede som jeg er fanget i, som spærre mig inde og ude fra alting og som på én og samme gang ...

(Bør lede op til 1.16" klikket)

([1.20"-1.32"] ranglelyde til nyt klik.)

Det er som om alting snurrer rundt for mig.

(snakker hurtigt, snublende)

Det snurrer og snurrer og jeg *må* nå det, men jeg kan ikke få andre til at se det, for det ligner hallutioner, selvom det ikke er det, og det er det kun mig der ved, for de gemmer sig jo mellem dem og når sånogen virkelighedshallubaringer ikke...

(teksten stopper ved [1.32"])

nej, vent lidt....

Jeg må vidst hellere prøve at få orden på det

Finde ordene





([1.46"-1.52"] lyd i højt register (= højlyd))

Det er mine



Jeg ved jo nok selv hvad der er og hvad der ikke er!

Det er ikke problemet.

Problemet er at



([2.02"]: et dybere klik efterfulgt af højlyd)

Det de gør, er nemlig at smutte ind imellem mine hallucinationer og forklæde sig som illusioner selv

Forbandet snedigt.

Forstår I det?

Jeg gør det egentlig ikke altid selv

Afhænger meget af hvor klar i hovedet jeg er.

Og også det er et problem

([2.04"]: ranglelyd)

Mine symptomer er dem for katatonisk skizofreni!

Ja, jeg har selv studeret, - tidligere altså,

førhen....

Jeg kender med andre ord selv lidt til alt det her. Videnskabeligt. Terminologien og sådan...

Jeg var faktisk selv godt på vej til at... [afbryder sig selv]

Næh, hov

jeg har jo slet ikke præsenteret mig.....

([2.40" og 2.41"]: to overledningsklik tilden sungne introduktion. Ikke i sangtempo!)

([2.44"] D-C-D-klik i sangtempo, og herefter er der 8 slag (to takter) til nedenstående (tonehøjde ad lib.)

♩ = 80

Jeg har jo ik - ke præ - sen - te - ret mig!

([2.51"] Akkompagnement til de to første linjer i sangen. Indledes med et slag på et-og i takten efter ovenstående. Sang starter på 3 slag i takten efter ovenstående. Sangen kan frit sættes an ud fra en anden. Akkompagnementet sætter an på tonerne D-C-D)

♩ = 80

Wil-li-am Rog-ers en-og-tres år u-gift, neu-ro-tisk psy-ko-tisk ja det står på mit
kort i kar-to-te-ket på det sa-na-to-ri-um hvor læg-er-ne stu-de-red' mig i der-til ind-ret-tet rum!

([3.08"] To slag, svarende til to ottendedele på 2-slaget før næste indsats!)

([3.10"]): De næste to linjer. Akkompagnementet slipper her op efter ca. første linje)

Det var ik-ke før-ste gang at jeg var et sted som der, he-le li-vet har jeg set en del som ing-en an-dre ser, det er
ik-ke alt jeg hus-ker der er lis-som lagt et slør o-ver li-vet som jeg le-ved'den gang, alt-så før...

(talt)

tiden forvred sig og lukkede De Besøgende ind...

De Besøgende er ikke hallucinationer!

(skønt taktstregene er følgende uden nogen koordination med lydspor)

♩ = 80

De er virk' lig-he-den mel-lemmi-ne sy - ner

([3.38"]):stort klik.. Midt i sang eller umiddelbart efter)

Først for nylig kom de.

De forklarede det hele fuldstændigt tydeligt for mig.

Ingen andre kan se dem.

De sagde: Fortæl det bare til lægerne.

Det kunne jeg jo så gøre.

"Lægerne skal nok lytte til dig og spørge interesseret, notere og skrive ned og alverden... og ikke tro et eneste ord af det hele!"

Snedigt hva'?

Bare endnu en hallucination....

Og dem har der været ikke så få af.

([4.03"-4.08"]): Fire forberedende klik til næste sangstrofe)

Jeg så af og til skyen.

([4.08"]): Et distortetklik + to mere sætter an til, som to ottendedele+fjerdedel før sang)

([4.09"-4.36"]): Akkompagnement til følgende tre linjer. Akkompagnement bryder sammen til støj henimod slut)

$\text{♩} = 60$

Jeg ser djæv-le og dæ-mo-ner, ge-de-horn og buk-ke-ben, de er helt som de skal væ-re, ef-ter bog-en hver og én.

dis-se hal-lu-ci-na-tio-ner har jeg haft i mang-e år de har fulgt mig gen-men li-vet de er med mig hvor jeg går

der er stem-mer-ne der tru-er mig med død og und-er-gang. Det ik-ke dem jeg gru-er for, de er som vug-ge sang, i-mod de be - sø-ge-ndes

uudholdelige, frygtelige.....

Med dem er det alvor!

De er ikke hallucinationer, de er virkelige.

De observerer.

Uden at andre end jeg ved det. Jeg er bare deres medium, deres indgang til vores verden.

Sikke et medium!

Man skulle da tro det var en slags Einstein, de havde brug for og ikke sådan en som mig.

Men på den anden side...

Sådan en som mig er jo deres sikkerhed for ikke at blive opdaget.

Og på en måde forstår jeg godt hvorfor.

Måske er det fordi....

De er forfærdelige at se på. Langt værre end nogen hallucination. De kommunikerer telepatisk med noget der lyder som forvrænget støj i en syntaks der lyder som en sammenblanding af vrøvlerim og højere matematik.

Det var i begyndelsen helt umuligt for mig at sammenholde.

Det er som om de fylder mit hoved, som om de er ved at sprænge mit hoved med selve deres tilstedeværelse som om alting bryder sammen for mig, som om

([5.43]: lydene kører sammen til et lille brag Børnesang i de højediskantlyde umiddelbart inden).

Jeg ved ganske enkelt ikke hvad jeg skal gøre.
De er så fuldstændig anderledes.

Helt anderledes end mine hallucinationer...

([5.54"] dyb tone)

Åh ja,

Mine hallucinationer.....

([6.03"-7.07"]): Følgende fem linjers sang synges her. Timingen er fuldstændig fri. Fra "William Rogers...." og ud, bør nodebilledet, inklusiv pauser, dog følges relativt tæt. Pauserne kan måske forkortes?).

Hal-lu-ci-na-tio - er, stem-mer - ne... he-le mit liv har jeg hørt stem-mer, jeg har mær-ke-t ting.. Al-tid har jeg følt at nog-et var galt...
der var ting jeg måt-te gø-re, al-tidsæt-te fo-den midt på fli-sen, va-skemi-nehænd-er u-af brudt...
og al-tid stem-mer - ne om-kring mig... hvi-ske-nde: "Wil-li-am Ro-gers, går hen til vin-du-et,
, Wil-li-am Ro-gers kig-ger ud af vin-du-et, fald-er ud af vin du et, Nej, Wil-li-am Rog-ers
går ned af trap-per-ne, fald-er ned af trap-per-ne, bræk-ker hal-sen! han ved for me-get, for me-get til at vi kan la-de ham le-ve..

([7.07"] :brag, sang slut – stilhed)

(frem til [7.32"] siges og synges nedenstående)

Okay, det var heller ikke en sjov tid...
Jeg vidste det ikke var virkeligt,
en såkaldt "auditiv hallucination".

(dyb tone –ekko)

Men det føltes virkeligt!

ligesom alle de her



Får - ve-strå-le-nde bil - ler, der krav-le-de op af min arm. jegmåt-te skri - ge
 Én gang.
 Opsynet kom straks farende.

([7.36"]: Dørsmæk og højlyd)

([7.34"- 7.52"]): diverse lyde efterfulgt af stilhed)

Jeg var bange for at ende i spændetrøje igen så jeg



luk-ke-de mi-ne øj-ne og lod dem krav- le...

efter et stykke tid forsvandt de
 og jeg kunne sige, at alt var OK, og de behøvede ikke at gøre mere ved det....



. men jeg skul-le ha-ve en sprøj-te af nog-et be-ro - li - ge - nde

Så det fik jeg. Det var Okay.
 Jeg er jo stadig under opsyn herinde.

([8.05", 8.08", 7.10"] høje accentlyde som optakt til [8.14"])

Lægerne har endnu ikke helt fundet ud af præcis hvilken type psykose jeg har.
 Der er nemlig komplicerende faktorer.
 Ja, mon ikke.
 Jeg ved nok hvad det er.

([8.14"]): lydene vender tilbage)

I begyndelsen havde jeg bare en almindelig psykose, men så kom De Besøgende og vendte op og ned på alting.
 Så nu roterer det bare derudad for mig....

(nedenstående sang synges frit. Skal være afsluttet [9.03"])



No - gle men-ne- sker er født med far - li - ge, ar-ve - li - ge fak-to - rer, der når somhelst kan slå ud.



An - dre men - ne - sker bli'r ned - brudt af de - res om - gi - vel - ser for mig var det beg - ge..



Jeg hus-ker ik-ke me-get vil helst ik-ke prø-ve, det er ik-ke be-ha-ge-ligt.



I - øv - rigt ske - te det wig - tig - ste først ef - ter at jeg al - le - re - de var__ ble - vet fuld - stæn - dig

skør.

([9.03"] kort skærende lyd)

De Besøgende er snedige. De forklæder sig som hallucinationer.

Derfor optræder de kun for én der har det i forvejen.

Hallucinationer altså...

..

Men der var ingen.... terror ,,,, før De Besøgende kom.

([9.25"-9.32"]): skærende lyd, pink noise)

Indtil da havde jeg i det mindste en vis lykkefølelse der kunne holde mig oppe ind imellem min sorte fortvivlelse og stemmerne...

([9.47"]): høje akk. stemmer spiller Des, C, F. Nedenstående er noteret i basnøgle med fikseret tonehøjde herfra og frem. Synges rubato med "fri" rytme – så længe det hele går op til sidst. Første frase synges et sted mellem [9.47" – 10.17"])

Nogen gange sagde de



Vi vil be-skyt-te dig, be - skyt - te dig, pas - se på dig, al - tid pas - se på dig, sør - ge for dig dag og nat,



Vi vil al - tid, al - tid, al - tid pas - se på dig dag og nat, nat og dag vil vi be-skyt - te dig, be-skyt - te, skot - te, skot - te dig.

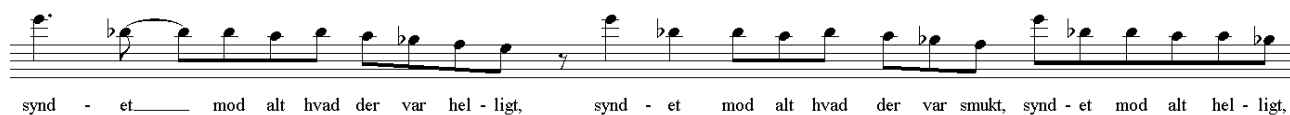
([10.17" - 10.19"] forberedelse af anden frase)

Andre gange:

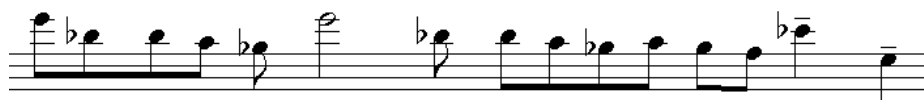
([10.20"-10.55"]): Anden frase synges)



Du skal straf-fes, du skal straf-fes nu skal du straf-fes li-ge nu skal du straf-fes Du har synd - et, synd - et, du har



synd - et mod alt hvad der var hel - ligt, synd - et mod alt hvad der var smukt, synd - et mod alt hel - ligt,



,synd-et mod alt smukt, synd - et i - mod alt hvad der er rig - tigt!



Så du skal straf-fes straf - fes, du skal straf-fes, du skal straf-fes, du har synd - et!

([10.55"]: Anden frase slut)

Så det har jeg jo nok.
Syndet. Jeg ved ikke hvordan.
Men jeg må prøve at gøre bod.
På én eller anden måde må jeg prøve at gøre bod..

([11.04-07.']: en stemmesusen)

Blive fri for stemmerne....

([11.12']: Et des sættes an med rumklang, efterfulgt af dyoinglyde)

Så var der de følelsesmæssige hallucinationer:

([11.15"- ca. 13.32"]: de følgende syv linjer synges)

(Indsæt pauser, fermater og nodeforlængelser ad libitum)



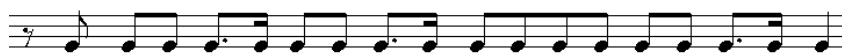
Jeg kun-ne se at det var glas jeg rør-te, men o-ver - fla-den, den føl-tes blød og varm blød og varm som en pels



Det var for-fær - de-ligt for-fær - de-nde for - fær-de-nde for-fær - de- ligt!

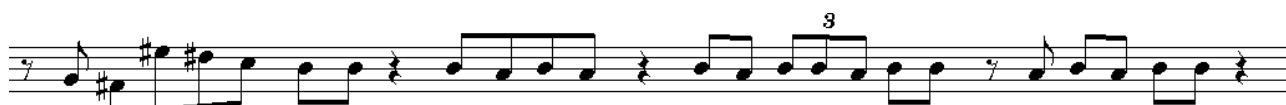


Jeg kun-ne se, det var mig selv jeg rør-te men min hud føl-tes kold og glat, lidt fug-tig som var den af ge-le, kold_ og klam ge-le!



Det var for-fær - de-ligt for-fær - de - nde for-fær - de-nde for-fær - de- ligt!

([12.26"]: Bevægelse fra H til Ais i baslyden. Kan bruges eller ignoreres)



Selv ma-den som de gav mig.. fyldt med æk - le, u - ud - si - ge - ligt æk - le.. Jeg spi - ste in - tet.

Men det var kun hal-lu-ci-na-tio-ner Det var kun en hal-lu-ci-na-tion,
hal-lu-ci-na-tion-er, kun en hal-lu-ci-na-tion.. Og dog for-fær-de-ligt for-fær-de-nde..

(Mellem [13.26"] og [13.36"] (ca.) sættes næste fire linjer an. Synges frem til [14.59"]. Pauser ad lib. Fermater ad lib. Meget rubato. [13.13-18"] afsluttes en langsom tonerække med tonerne: H-C-G.)
([13.46"] dybe toklange (tonerne A/C, efterfulgt af As/C [13.23"])

Dybt, dybt be-gra-vet i mit sind var et mør-ke, et mør-ke, en sort-hed!

Jeg vid-ste al-tid når den nær-med sig. Den var form-løs, frem-med-ar-tet, und-er-lig.

Vok-se-de ud af in-tet-he-den, i en ret-ning jeg ik-ke kun-ne be-gri-be.

Svul-me-de op, kom nær-me-re og nær-me-re i-mod mig.

([15.00"]: et øjeblik tavshed til "Den rørte mig aldrig")

Den rør te mig al drig. I agt tog mig blot. Jeg kald te den: "Sky-en".

Al drig kun ne jeg hø re den, Al drig kun ne jeg fø le den. Al drig no gen sind esma ge den, lug te den, se den..
bevægelse mod ren tale

Slet ik-ke som al-le de an-dre ting. De er al-tid hos mig. Sky-en der-i-mod har ik-ke vist sig læng-e.

Men når De Besøgende kommer dæmper stemmerne sig.

Sådan var det.

II. Del

([16.25 "] :Introklik og baslyd igen)

Det skete på sanatoriet.

Lægerne havde behandlet mig med kolde bade, indpakning i våde lagner, og ind imellem også med spændetroje...
Det var forfærdeligt.

Det var svært at trække vejret, og de farvestrålende biller kravlede lystigt over hele mit ansigt uden at jeg kunne gøre noget som helst ved det.

De ansatte iagttog mig med det der alt for velkendte udtryk af et forsigtigt halvvenligt øjeblikkeligt beredskab.

Klar til på et splitsekund at skifte fra imødekommende smil til en håndfast reaktion -

Det var alt i alt ikke særligt trygt.

Mit hoved var som altid fyldt med stemmernes beroligende løfter og skræmmende fordømmelser...

og et par gange tonede også skyen frem fra tågerne, voksede og sad opmærksom iagttagende et stykke tid før den igen svandt bort.

Det blev ved og ved...

([17.34 "] regn og torden)

Så var det det skete.

En mørk og stormfuld nat.

Kom De Besøgende.

Jeg kunne mærke en uro i luften .

Det var ligesom en bølgende sitren.

Alt var i beredskab. Alarmen gik.

En drabsmand var brudt fri

Han blev jagtet ude på gangene.

Ekstra mandskab blev indkaldt, medicineringen fordobledes

♩ = ca. 63



Jeg kun - ne mær - ke en son - de - ring, at de prø - ve - de sig frem

Mens alting vibrerede omkring mig,

Det føltes som et kaos.

Som var vi tæt på sammenbruddets rand.

Det var De Besøgende, der søgte kontakt,

De ledte efter et medium de kunne benytte.

(relativ tonehøjde, vælg selv....)

♩ = ca. 80



Jeg vid - ste ik - ke hvad de var

♩ = ca. 63



Jeg kun - ne ba - re mær - ke - et nyt var på vej,

Må-ske en be-gynd-el-se til no-get bed - re?

Jeg var som en an - ten-ne som en ra - dar-skærm.

Men jeg havde aldrig drømt om noget så helt igennem fremmed.
Som De Besøgende

$\text{♩} = \text{ca. } 80$

Jeg a - ne - de ik - ke hvad der sku' ske

$\text{♩} = \text{ca. } 63$

Jeg kun-ne mær-ke demkom-me, jeg var a - le-ne den nat

([18.42-56"]opadgående glissando)

Jeg ven - te - de læ - gen, jeg ven - te - de, ven - te - de, føl - te en ry - sten, en sit - ren en bæ - ven en svir - re - nde, sum me - nde snur - re - nde u - ud - hold - e - lig spænd - ing

([18.56"]dørsmæk)

Meget hurtigt, snublende...

Og plud - sig var de der! smut - te - de ind i mit ho - ved sat - te sig fast og vok - se - de,

vok - se - de, vok - se - de sig stør - re og fa - ster - e, fyl - dig - e ind - til de brød ud af min krop og ba - re hang

([19.11"] efter højlydsklik)

subito roligt tempo

p

frit i luf - ten ind - hyld - et i et gen - nem - sig - tigt mørk - e for - fær - de - li - ge at se på

Jeg fat - te - de ik - ke hvad de var

pauser er ad lib.

Der var tre. Som små u - for - me - li - ge men - ne - ske - krop - pe

spink - le lem - mer sto - re ho' der med sto - re knob - re - de blå pul - se - re - nde ve - ner.

Dekun-ne ik-ke gå, hang ba-re dér.. i luf-ten, i mør- ket.. de var vir-ke-li- ge..

([20.00 –02"] skoleklokke, pludselig aktivitet)

([20.02"] syngeskål: tonen F)

Jeg vil-le shri- ge, til-kald-e vag-ten men jeg var lam- met... kun-ne ik-ke rø-remig ing-en-ting si- ge,

(De Besøgendes replikker synges i falset. Teksten ikke nødvendigvis tydelig. De er jo svære at forstå....)

([20.17-19"] klokker) ([20.19-20"] klokkelyd tone F) ([20.20-27"] stemmelyd og små klokker)

"Han kan brug- es" lød det i mit ho- ved, "in -tel- li- gen-sen er o-ver mid -del, psy-ko-sen ac-cep-ta- bel"

([20.27-30"] syngeskål F)

([20.30])

som en børnesang

Så højt jeg kun ne tænk-te jeg: Hvad vil I mig?

"In-tet ondt, in-tet ondt, vi vil dig in tet ondt,"

([20.36-41"] syngeskåls F)

agitato (bestem selv tempo)

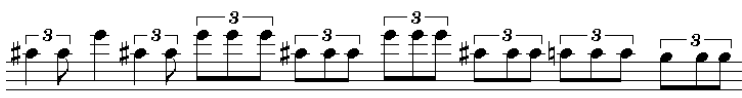
Hvor-for kom-mer I, hvad skal I her, hvor-for mig?

in -tet ondt, vi vil dig in tet ondt! Vi kom-mer for at læ re, vi kom-mer for at stu - de - re, ob-ser-ve - re

([20.52-59"] syngeskåls F)

Men jeg for-la-der jo al-drig det-te rum, hvor-dan kan I læ-re nog-et af mig?

la la la la la la li - ge-me get li - ge-me get li - ge-me -get, dit ho veder som en port, vi kom-mer i gen-nem, vi ser hvad vi skal ob-ser-ve -



re, stu - de - re ma - ne - rer med me - re jo fle - re des - vær - re for fær - re med blær - er der

([21.11-25"] baglæns korsats)

Det var noget i den stil...



Jeg for - stod ik - ke al - ting: Hvorkom - mer I fra, hvad vil I dog her?

([21.30-22.01"] resten af sangen frem til skriget)



la la la la la la, la la la la la la, la la la la la ja la la, la ja



o - ver bak - ker, gen - nem da - le o - ver bak - ker, gen - nem tid vi kom - mer fra ti - der der ik - ke er kom - met fra



ik - ke er kom - met fra frem - me - de ste - der fra frem - me - de ti - der! For - svind dog vig fra mig! Og du er en ind - gang! Så stop det! Vor vej til din



ver - den! For - svind lad mig væ - re i fred før mit ho - ved det spræng - er jeg mag - ter jer ik - ke NEEJ (bliver til uartikuleret skrig)

(Udfoldelse af De Besøgendes ulidelighed, fortid bliver til nutid.)

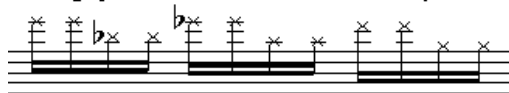
(nu kun relative tonehøjder. Klokkerne er ophørt. Intet støttende akkompagnement)

(skriget kan ad libitum iblandes eller gå over i følgende brokker der evt. kan gentages og blandes, alt imens sindet langsomt klares op,.)

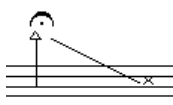


Jeg spræng - er jeg spræng - er

hurtigt, febrilsk, nærmest blot hiksende lyde



I ka' ik - ke jeg ka' ik - ke, det ka' ik - ke



Neej...



Vil ik - ke, kan ik - ke



I må ik - ke gør det ik - ke jeg ka' ik - ke



(Kommer gradvis til sig selv)

(Herfra er sangforløbet atter strengt lineært. Relative tonehøjder. Synges uakkompagneret. Hændelser glider som øer forbi imens. De næste to sider fordeles frit frem til [25.03''])

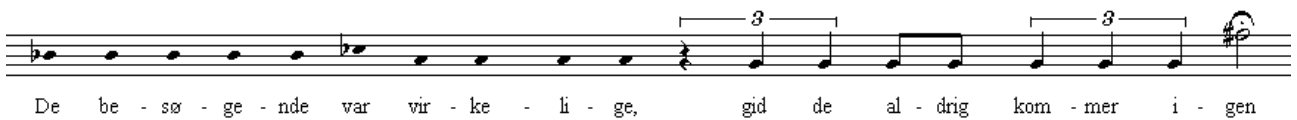
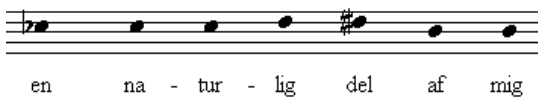
([22.36 – 23.09''] En gruppe hviskelyde)



"Wil - li - am Ro - gers, går hen til vin - du - et, Wil - li - am Ro - gers, kig - ger ud af vin - du - et, fald - er ud af vin du et, der er også:



([23.14-31''] en gruppe dybe kvalmelyde)



(er kommet tilbage til opførelsens nutid)

([23.50-24.00''] : Klokkelyde,

Det gjorde de.

Igen og igen

Og altid med samme ødelæggende resultat ...

([24.12''] Herfra vokser klokker m.m.)

Trods mit store ubehag ved deres besøg lærte jeg efterhånden at forstå dem. At forstå deres usammenhængende måde at meddele sig telepatisk på.

De kom fra fremtiden.
De befandt sig på en mellemstation mellem deres og vores verden.
Jeg var deres indgang, deres port.
De behøvede mig for at komme ind.

Vores æra er ved en skillevej.
Store kræfter er afdækket, kaos truer på mange fronter.
Samtidig åbner sig nye muligheder.
Det er som om vi kan gå flere veje.
Denne periode er utrolig vigtig. Derfor studerer de den.
For bedre at forstå deres egen tid.
Der er mange forskellige virkelighedsniveauer og måske kunne de blive nødt til at gribe ind og ændre på vores verden.
Vores virkelighedsniveau.
Ikke at vi nogensinde ville opdage det.
Ting ville bare være anderledes.
Det kan de jo også sagtens.....
Tror jeg.
Jeg forstod ikke alt sammen.

Jeg kunne aldrig koncentrere mig ordentligt.
Deres udseende giver mig kvalme
Deres blotte tilstedeværelse er uudholdelig.
Luften er så fyldt med ladet energi at mit hoved er ved at sprænges,
og alle mine hallucinationer kommer tilbage med dobbelt styrke hver gang De Besøgende for en stund igen trækker sig
bort.

([25.20-22]: Klikakkordrytme)

For lægerne er min tilstand et voksende mysterium.
De kan ikke se De Besøgende, kun mine reaktioner på dem.
Så de kommer og udspejler mig:

([25.32]: distortrytme, to slag, efterfulgt af musikakkompagnement)

Doktoren:

♩=104

akkompagnements intro

"Det er først for ny - lig du har set dis - se be - sø - ge - nde?" "De kom - mer

u - de - fra så vidt vi kan for - stå" "Og de er ik ke som de an - dre stem - mer,

dis - se her, vi klart for - nem - mer, de bli'r svæ - re at få or - den på!"

William:

Nej, nej, det er ik - ke hal - lu - ci - na - tio - ner, ik - ke som stem - mer - ne
stem - mer - ne kend - er jeg De her er vir - ke - li - ge!

Doktoren:

"De er må - ske me - re lis - som sky - en, du for -

- tal - te om?" "U - de - fi - ner - li - ge og ik - ke til at se?" "Den kom vidst

til dig et sted ind - e fra? Ku' det vær' trau - mer - ne du har, der gør at ting som dis - se her kan ske?"

William:

I for - står jo ing - en - ting! Så hør dog hvad jeg si - ger

Doktoren:

([25.48])

"Alt hvad du si - ger bli'r no - te - ret, hver en sæt - ning skri - ves ned!"

Vi vil jo ba-re hjæl-pe dig, se til at du bli'r rask. For

tæl os nu lidt me re om de væs-ner der be-sø-ger dig, de lig-ner, si'r du, små de-for-me mænd?"

William: De hæng-er frit i luf-ten ind-hyl-let i et mør - ke! Dokt: Ja,

fortsæt ba re vi er lut ter ø - rer! Det er så vig-tigt du for-tæl-ler det for

li - ge nu der gæld-er det for os om at for-stå det din sag, så sam-men vi måske en dag kan

ny - lig så du dis-se her be sø - ge - nde?" "De kom vidst u - de-fra så vidt vi ku' for-

stå'Will: Jeg har jo sagt jer det! D: De er ik - ke som de an - dre stem - mer som du hør - er når W: Nej,

ej, - det er det jeg si - ger! D: Jeg hør - er at du er lidt vred, W: Så for stå det dog, for - band - e - de løg - ne - re I

tror jo ik ke en pind af hvad jeg si - ger, I snak - ker bar', æv ler spild - er min tid, gå ud,

Forsvind!
Lad mig være i fred!!!

I fred!
([28.03-18"] dørmækken og løbende fodtrin, de sidste par sekunder kun enkelttrin.)

Nedenstående synges med frit tempo og pauser ad lib. indenfor tiden [28.09-30.56"].)

([28.09] et dybt (syngeskåls E)

Lad mig væ - re i fred! Lad mig væ - re a - le - ne

([28.26] Suklyd på ca. tonen As)

A - le - ne, i fred, ___ til at ven - te. Ven - te. Ven - te og fryg - te.

Fryg - te at de be - søg - end - e i - gen duk - ker op og sønd - er - ri - ver min hjer - ne!

([28.21"] Introduktion af hjerteslagsrytme, [28.22"] Cisklik [28.30-34"] E-klik med reverse)
([28.45"] As/C-klik)



Ri-ver min ver-den i stum- per.

([28.36-41] klagelyd)



I fred_ til at fryg-te



hvert ø-je-blik kan de kom - me hvert ø-je-blik kan det ske

([29.00-03] klagelyd igen)



Hvad ø - je-blik det skal væ-re kan rum-met plud-se - lig sit-re af en spændtg der fuld-stæn-dig sønd-er-ri-ver min sjæl!

([29.19"]Dørmæk og skift til regn og torden)



A - le- ne, i fred, ven - ter jeg, ven - ter og fryg - ter,

([29.44] lydene klinger ud, kun torden tilbage)



ven - ter og fryg-ter

([30.36"]Torden væk. Rislende vand)



Ven, - ter

ven - ter,

ven - ter....

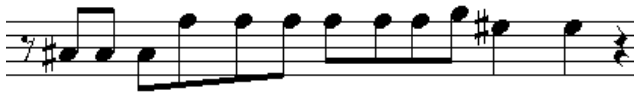
(efter [30.56"] - fuglesang og rislende vand. Åndedragsslyden (som er et klikekko) er et slags As. Sangen begyndes.)

Largo, molto intimo e ma molto rubato e liberamente



Jeg har ven-tet me-get læng - e nu.

De er ik - ke kom - met. Der er fred...



De be-sø-ge - nde har sta-dig ik-ke vist sig.



Gid det må va - re. Lad det va-re ved.

espressivo



Jeg kan tæn-ke i - gen

Jeg har lyst til at le - ve!



Læ-ger-ne gen-op-ta'r der - es be-hand-ling-er,

jeg ser at-ter håb i der-es blik.



Gid det må va - re.

Va-re ved.

Jeg har en lyst til at le - ve!

♩ = ca. 60



Mi-ne hal-lu-ci-na-tion-er for-tag - er sig.

Al-le stem-mer-ne jeg hør-te to-ner bort.



Jeg kan spi-se af min mad u-den væm me-se, en god for-nem-mel-se,

Nu er det det at hold-e op, der hold-er hårdt.



Væk er kry-bet på min krop,

ing-en bil-ler krav-ler op.



Min hud er hud, ik - ke ge - le... Jeg kan næ-sten ik-ke fat-te det.

Largo

Jeg har lyst til at le - ve i - gen. Jeg har mod på at prø - ve i - gen. Jeg har tro på li - vet!

Wil-li-am Ro-gers, en-og-treds år... Kan jeg må-ske bli-ve rask?

([34.42-44"] Klokkerne bliver tydelige – De Besøgende kommer)

Nej, nej, nej
Ikke det, ikke igen.....

([34.50-52"]) *Kaoslyd, efterfulgt af "breaks"*)

(Efter dørslam [34.55"] De Besøgende(DB):)

la, la, la, la, la___, la, la, la, la, la, la, la

([34.59"] Break, Syngeskåls F)

WR: Hvor - for kom-mer I i - gen, hvor-for hold-er I jer ik - ke ba - re bor - te!

([35.04"] Breaks)

"Fle - re und - er - sø - gel-ser vi mang - ler sta - dig nog - et."

([35.07"] Break, syngeskål)



Jeg kan ik - ke tå - le jer jeg kan ik - ke hold - e jer ud! ____

([35.11-12"] Breaks (evt. holdes WR's "ud!" indover breaks)



int - re-sant så føl - som det - te helt al-mind - e - lig - e Ho - mo sa - pi - ens er!

([35.18"] Lægen synger:)

Wil-li-am Ro-gers nu er den gal i - gen med dig! Du står og rå-ber hy-ste-risk u-den grund

([35.26"] Bump, symgeskål)



WR:De er til-ba-ge, til-ba-ge i-gen L:Hvem? WR:De be-sø-ge-nde, fjern dem, få dem væk!

([35.36"] Break, akk., Lægen igen)

Vi må vidst hell-re und-er - sø-ge dig, kom li - ge med mig den-ne vej

(William)



Nej jeg vil ik-ke

([35.41"] Hjertelyd og to tilbagevendende lidt kraftigere pulsslag)

Jeg var tilbage i min ensomhed
 Alt håb var ude.
 Jeg var uhelbredelig sindsyg
 Den mur der så længe havde adskilt mig fra den menneskelige verden byggede sig hurtigt op igen.

Det håbefulde i lægernes blik døde bort,
 Den spirende optimisme afløstes af en modløs resignation.

Og jeg forstod dem godt.
 Jeg mener..., diagnoser som "katatoni" og "skizofreni" kan berettige elektrochokbehandlinger;
 men med De Besøgendes indvirkning på mit sind, blev det fuldstændigt umuligt at behandle.
 Som et gyroskop der tilføjes vilkårlige bump og slag. Hele tiden vil det dreje i nye retninger. Alt bliver uforudsigeligt.
 Det kommer aldrig ind i et fast mønster.

([36.26"] pulsslag)

Stemmerne kom tilbage. Skinnende biller kravlede igen rundt på min krop, maden smagte som gift og min seng..
 var en kæmpestor gabende mund, der med sine forfærdelige hvide læber kun ventede på at fortære mig.

En dag gik det op for mig:
 De Besøgende gjorde det med vilje.
 De ønskede ikke at jeg blev helbredt.
 Selve deres tilstedeværelse alene var nok til at fastholde mig i en psykotisk tilstand,
 så de behøvede blot at besøge mig jævnligt.
 Ja, de behøvede bare at bruge mig for at fastholde mig i min psykose.

([37.06"] pulsslag)

Og så længe jeg var sindssyg kunne de komme og gå som de ville
 Det ville intet betyde hvis jeg prøvede at fortælle om dem.

Ingen tror en sindssyg.

De var så fremmedartede.
 For dem var jeg kun en underart,
 Et laverestående væsen.
 De var noget, der måske kunne opstå på jorden engang i en fjern fremtid.
 Og jeg....
 Jeg var bare et enkelt, ensomt, isoleret menneske, på forhånd svækket og nedbrudt.

([37.41"] pulsslag)

Lægerne havde opgivet håbet.

Jeg lå i min seng, græd en smule.
 Der var ingen vej væk. Jeg mærkede den syngende spænding i mit hoved.
 Den spænding der varslede De Besøgendes ankomst.

([38.00"] Højelyde, klokker)

Jeg var hjælpeløs og alene. Fuldstændig og aldeles alene.

([38.11"] pulsslæg)

Jeg følte en ensomhed så dyb og uigennemtrængelig som kun den sindsyge kender den.

([38.14"] Syngeskåls F)

De kom:



Vil I ik-kenok gå væk, jeg tå-lerjer ik-ke.



Hvorlæng-e vil han le-ve? Læng-e nok! Hvorlæng-e vil han kla-re sig? Nok til os!

([38.33"] syngeskåls F, [38.36"] pulsslæg)

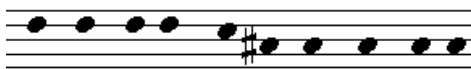


så lad mig dø, jeg vil ik-ke læng-e-re le-ve Alt hvad jeg fryg-ter kom-mer til-ba-ge jeg kan ik-ke mer'



Du er kun et værk-tøj, et nyt-tigt styk-ke værk-tøj, du kan ik ke dø end-nu, kan ik-ke dø end nu ____

([38.53"] dybe toner dukker op)

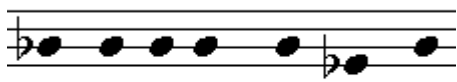


Jeg hør-er ik - ke ef-ter læng-e-re

([39.06"] pulsslæg)



Vi skal bru-ge dig en - dnu, skal bru-ge dig end nu



no-get er be-gyndt at ske



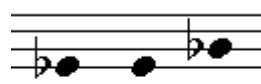
Vi har me-get at gø-re end-nu



Fra det dy-be i mit sind



vok-ser det



og vok-ser

([39.31"] pulsslæg)



det er sky - en. Det føl - es trygt.



Jeg er glad for dens kom-me.

([39.52"] pulsslæg)



Jeg har ik - ke følt den læng - e,



ik - ke si - den de be - sø-gend - e kom.

([40.05"] pulsslæg)



Den fyld - er mit sind

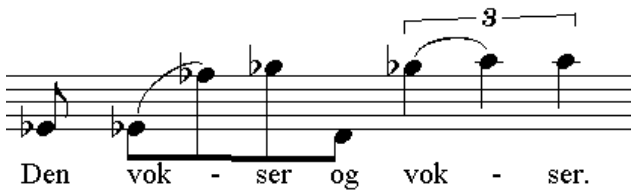


hvad, hvad, hvad hvad er det, hvad, hvad er det?

([40.13"] pulsslæg)



([40.18"] pulsslag) ([40.21", 40.23", 40.24" og fortættelse] Der er stadig 8 sek. tilbage til stemmen))



hvad, hvad, hvad hvad er det, hvad er det, stop det der, stop det___ vi mi - ster

([40.33-40.55"] Tåber den mand er min, [40.55-41.16"] De Besøgendes opløsning. Teksten kan startes under eller efter De Besøgendes opløsning)

Det var skyen...
Den talte....
Og voksede sig større og større indtil den indtog hele rummet.
Indtil den tog livet af De Besøgende.
De skreg og vred sig i deres sitrende mørke...
Så mistede de forstanden og gik til sidst i opløsning.
De forsvandt.

Jeg skreg også. I skræk og forbløffelse.

([41.34-49"] Korsang)

Også Skyen havde bare brugt mig. Og nu forsvarede den sin ejendom. Slet og ret.

Ja, jeg var måske netop bare et nyttigt stykke værktøj.
Et stykke værktøj for fremmede væsner.
Udsendinge fra..., fremtiden, sagde De Besøgende...

Vores verden er ved et vendepunkt sagde de...

([42.11"] En isnen....)

Jeg følte en isnen brede sig i hele min krop. Jeg hørte mine gammelkendte stemmer komme ud af væggene, sansede sære dufte og fornemmede pludselig en hel ny smag på min tunge, mens Skyen bredte sig ud over mit lille rum og snart fyldte hele hospitalet. Så hele byen, landet, ja hele verden og videre udover hele rummets uendelighed. Ud og ud, større og større, hvirvlende ned i sit hvide mørke fjernt, fjernt herfra, langt udover denne verdens grænser, for aldrig nogensinde at komme tilbage igen.
Så meget mere fremmedartet og utilgængelig end De Besøgende var den.
Fremmedartet og farlig også for dem.
Med en uhyggelig magt og styrke..

En helt uafrystelig, ubegribelig magt.....

([42.58"] Klik)

.....

CODA

Sidste uge blev jeg udskrevet fra sanatoriet.

Behandlingen tog mange måneder, men til sidst blev jeg altså erklæret rask.

Lægerne sagde, de havde helbredt mig.

Og jo, stemmerne er forsvundet og De Besøgende, ja, de kom jo af gode grunde aldrig tilbage.

Skyen?

Jeg har nu papir på, at jeg er normal.

Jeg kan gå frit omkring i verden og se til mens menneskeheden er travlt optaget af at bygge sig en fremtid...

....

Sagen er bare, at jeg ved at jeg er sindssyg.

Jeg gav ganske vist lægerne de rigtige svar, og mine reaktioner på deres test var som et normalt menneskes reaktioner ville være.

Men det var ikke *mine* reaktioner. Ikke *mig* der svarede på deres spørgsmål.

Det var en anden, noget andet, noget....

Det var...

Det er fordi...

FORDI

FORDI

(fuldstændig uakkompagneret. Synges hvor det ligger bedst)



For - di _____

jeg skal

([??] Synges to eller tre gange, gerne frit og med små variationer. Sangerne kan eventuelt danse, mime, henvise, fortvivle undervejs)

Ud und-er him- len, ud i det blå jeg må ud und-er sky-en kun der kan jeg gå, jeg skal

(fortsæt med at synge nedenstående en eller 2 gange)

ud und-er sky-en kun der kan jeg gå, jeg skal

(sidste frase gentages indtil båndets sidste klikgruppe skærer det af. Sidste fraser kan synges én gang hver eller som de står. [44.00"] Korsang)

ud und - er sky - en ud und - er sky - en

und - er sky - en und - er sky - en sky - en

([45.00] Sidste klik gruppe)

Fine

Nebbegårdsbakken 17/06/09